

N^{er} 10.

Rok 1830.

23 STYCZNIA.

SOBOTA.

G O N I E C

KRAKOWSKI,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY I LITERACKI.

KRAKÓW

Dnia 23 Stycznia 1830.

Wyszły z druku dwie mowy pogrzebowe, miane przy zwłokach, nigdy niezapomnianey Opiekunki nieszczęśliwych ś. p. JW. Tekli z Wodziekich Malachowskiej, Wojewodziny Krakowskiej; tudzież *Rys życia* teyże szanowney Polki przez F. Wężyka.

Zwłokom ś. p. Arcybiskupa Woronicza, od samego Wiednia aż do Krakowa, wzorem staropolskiej cnoty i pobożności Oyców naszych, towarzyszył synowiec nieboszczyka W. Janusz Woronicz.

WARSZAWA. Gazeta berlińska Fossa z dnia 13 b. m. donosi, między innemi z Warszawy, że tam sławny poeta Goetę, jednomyślnie przyjęty został za członka Towarzystwa królewskiego przyjaciół nauk. — Co za nieszczęście,

że redakcyja tej gazety nie niewie o tak dowcipney, wyszley z tego powodu z pism warszawskich nowince o losie *kraski* przemienioney na *kraskę*!... — Przyznać potrzeba, że jak za dawnych czasów głów ciasnych, tak dziś geniuszów literackich.. śiać więcej niepotrzeba. — *Quousque tandem!*

Jedno z pism teyże stolicy, mówiąc o pomniku X. Józefa Poniatowskiego, zarzuca Thorwaldsenowi dwie wielkie wady estetyczne: pierwszą że tego bohatera zrobił z wąsami; drugą, że śmiał twarzy zachować podobieństwo. Co do pierwszego, rozumiemy: że Thorwaldsen obok rzymskiej postaci, usiłował zostawić posagowi ślad plemienia, którego zaszczyt wyobraża Smiesznością by zaś było klasyczną co do drugiego: unikać podobieństwa rysów twarzy bohatera narodu, nie będącego rzymskim... i koniecznie dla tego przyprawiać mu nos Cezarów albo Katonów.

Polityka.

IX. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

ROSSYA. (Z *Petersburga* 5 *Stycznia*.) W dniu 31 z. m. N. Cesarz pierwszy raz po swoim wyzdrowieniu, tak drogiem dla millionów ludów swoich, pokazał się na placu ćwiczeń wojskowych, pod czas parady pólku izmailowskiego gwardyi. Za dostrzeżeniem Jego Cesarskiej Mości, radosne okrzyki napelniły powietrze. Rozczulony monarcha nadaremnie dawał ręką ażeby już zaprzestano; zachwyceni wojownicy widokiem ukochanego Cesarza, niemogli się oprzeć uczuciom swoich serc ażeby je pohamować; i z mimowolnem rozrzewniającem nieposłuszeństwem długo ieszcze radosne *Hurra!* powtarzali, które jest godłem zwycięstw, tudzież miłości i wierności dla swoich Władców, u ludu rossyjskiego.

TURCYA. (Z *Szumli* 28 *Listopada*.) Wczoray przez nieostrożność artylerzystów pracujących w składzie procho-

wym, nastąpił okropny wybuch, tak dalece że, nie tylko całe murowane budowle, w których się przeszło 68000 ładunków tudzież 2000 beczek prochu znajdowało, ale nawet 40 dział polowych stojących w pogotowiu dla wyprawy do Adrianopola, zburzone i zgruchotane zostały. — 48 artyllerzystów postradało życie przy tym nieszczęśliwym wypadku. — Przez zapalenie się magazynów żywności obymiających do 10000 worków zboża i wielu innych rzeczy, pożar trwał przez cały dzień; i z przyczyny pękających ustawicznie bomb i granatów, mimo obecność wezyra, nikt nieśmiał brać się do gaszenia. — Za pierwszym wybuchem powstała taka trwoga i zamieszanie pomiędzy wojskiem i mieszkańcami, iż zaczęto krzyczeć po ulicach że Rossyanie przypuszczają szturm do miasta.

GRECYA. (*Z Paryża 4 Stycznia.*) Coraz mocniej podług ostatnich listów z Londynu, rozchodzi się tamże wiadomość, iż Xiążę Leopold Koburgski, zostać ma królem Grecyi. Hrabia Capo d' Istria ma zostać pierwszym ministrem, przynajmniej przez początkowe lata panowania. — Mówią już nawet; że gabinety londyński i paryżki ułożyły się o wypłacanie przez pewien przeciąg czasu co miesiąc 500,000 franków rządowi greckiemu tytułem wsparcia, to jest w połowie jedney przez Francją w drugiej przez Anglią, udzielać się mającego, na ustalenie rządu i siły zbrojney narodowej.

SAXONIA. (*Z Drezna 8 Stycznia.*) Onegdy rozpoczął się seym królestwa saskiego z przyzwoitą rzeczą uroczystością Marszałek seymu hrabia Binau z Dalen zagaił posiedzenie, mową do tronu, w której wynurza królowi wdzięczność całego narodu za udzielone sobie dobrodzieystwa konstytucyjne.

EGIPT. (*Z Paryża d. 6 Stycznia.*) Tuteysze pisma publiczne donoszą między innemi nowościami i tę nader szczególną, że Mechmed Ali basza zaprowadza w swém państwie radę reprezentacyjną składać się mającą z wyboru deputowanych od miast i prowincyi. Przygotował on już właśnie

pod rozwałę tęg rady rozmaite prawodawcze i admini-
stracyjne przedmioty. — Przytym ustanowił wydawanie ga-
zety w tureckim języku, i wybrał do niej za redaktora
jednego z uczonych francuzów. — Wszystko to stało się
nagle, i tak cicho, że nikt o tém za granicą nie wiedział.
(*Gazeta berlińska mówi, że wypada zaczekać na potwierdze-
nie tej niespodzianej nowości o konstytucyi egiptskiej. Jest o-
na może wynalazkiem dziennikarzy paryżkich*).

FRANCYA. (*Z Paryża d. 7. Stycznia*). Dzisiejszy Mo-
nitor zawiera wyrok królewski zwolający Izby deputowa-
nych i parów na dzień 2gi miesiąca marca r. b. — Drugim wy-
rokiem królewskim P. Hyde de Neuville, były minister ma-
rynarki (pod którym byłaby pewnie do wysokiego stopnia
zakwitła) mianowany został prezesem kollegium wyborczego
w departamencie *Calvados*. — Od kilku dni mówią tu o wa-
żném piśmie podaném przez niektórych parów królowi, które
miało zrobić wielkie wrażenie na umyśle monarchy i na-
stępcy tronu. — W dniu 6. b m odbyła się u dworu uroczy-
stość króla migdałowego, i został nim książę Bordeaux. —
Zapewniają że przeszło 100 deputowanych znajduje się już
w Paryżu. — Zbliżająca się chwila otwarcia izby deputowa-
nych, wszystkie dziś umysły zatrudnia w najwyższym sto-
pniu; i zdaje się że tegoroczne posiedzenia będą jedne z
najinteressowniejszych. —

PORTUGALIA. (*Z Lizbony 20. Grudnia*) Widać że Don
Miguel, (mówi dziennik francuzki konstytucjonista) nie mo-
że już polegać na swoim woysku, bo od czasu jak w pół-
ku 13. piechoty wybuchły niespokojności, żołnierze muszą
na noc oddawać karabiny do schowania pod dozór swych
officerów i tak rozbrojeni sypiają. — (???) —

(*Z Londynu 1. Stycznia*). Coraz większe jest podobień-
stwo, że Anglia odstąpi od zamiaru uznania D. Miguela
królem portugalskim; a to skutkiem niezłamności cesarza
Don Pedra, który swą córkę nie przestaje uważać za kró-
lową i w imieniu jęý utrzymywać posłów za granicą a mian-
nowicie w Londynie, gdy ie teraz właśnie traktują o pożycz-

kę wojenną, dla Donny Maryi, która dziś w Rio Janerio zupełnie ma pałac i dwór osobny jako panująca królowa Portugalii i Algarbii.

BRAZYLIA. (Z *Rio Janeiro* d. 18. *Października*). One-gdy fregata *Imperatrice* przybyła tu z młodemi monarchi-niami z Europy, to jest cesarzową Brazylii i królową Por-tugalską. Jak tylko zarzucono kotwicę, zaraz cesarz oto-czony swojemi ministrami przybył do portu dla powitania upragnionój małżonki. — Widok powracającój córki wzru-szył do łez cesarza, — Nazajutrz d. 17. obiedwie monarchi-nie wylądowały przed arsenalem, przy 100 wystrzałach z dział miejscowych i wszystkich zagranicznych okrętów sto-jących w porcie; i przy takimże huku na lądzie, udały się do kaplicy cesarskiej, gdzie nastąpił ślub cesarzowej z swym oblubieńcem. Obrząd był nader wspaniały, lud okazywał naj-żywszą radość z tego powodu. — Cesarz na pamiątkę dnia tego ustanowił order *Róży*. — Po ślubie młoda monarchini pokazała się publicznie; w tymże dniu spuszczone z war-sztatu korwetę i nadano jój imię cesarzowej. —

Rozmaitości.

CHARAKTER BOBRA

Pewne pismo zagraniczne umieściło zabawną anegdotę o bobrze ulaskawionym, który się znajduje w domu P. Bodenfot w nowym Jorku; bóbr ten przywykł do ludzi. Dzieci P. Bodefot igrają z nim bez żadnej obawy. Chleb jest pospolitym jego pokarmem; czasem dają mu ryby, które zjada z wielką chciwością. Pije nadzwyczaj wiele, wody a gdy téż mu nie podadzą, w ówczas rzewnie płacze. Bóbr ten lubi wygodę. Skrzętnie zbiera szmaty, kawalki sukna i tkanin, znosi takowe na miejsce, gdzie zwykle sypia i urządzi sobie miękkie pośłanie. Pewnego razu kotka domo-wa wydawszy na świat kilkoro kociąt, zajęła to bobrowe legowisko. Bóbr gościnnie przyjął nieproszonych gości; na-wet do tego stopnia, jak się wyraża rzeczony dziennik, u-

służną grzeczność posunął, że tuż przy kociętach na gołój sypiał podłodze. Co większa ten bóbr był piastunem cudzych dzieci. Kiedy kotka oddaliła się, naówczas podnosił młode kocięta łapkami swemi, tulił je, i ogrzewał przy piersiach, a za powrotem matki, kładł jęj dzieci na miejsce.

WĄŻ GRZECHOTNIK.

Pewien młodzieniec w San-Joa del Rey w Brazylii, wyszedłszy do pobliskiego lasku, ukąszony został w nogę przez węża grzechotnika, powrócił do domu, zachorował i umarł. Owdowiała jego żona weszła w powtórne śluby małżeńskie. — Drugi jey mąż włożył przypadkiem buty nieboszczyka, zachorował i umarł. — Pleć piękna w Brazylii nie lubi wdowiego stanu. — Ta pani znowu poszła za mąż: lecz nie szczęściem ten sam przypadek spotkał i trzeciego jey męża, który przyodziawszy obuwie noszone przez dwóch nieboszczyków, zachorował i umarł w krótkce po ślubie. Niezatrwożyło to czwartego brazylianina, który znacznym, bo spuścizną trzech mężów pomnożonym majątkiem zwabiony, ożenił się z tą niebezpieczną wdową, a następnie odkrył, że żab jadowity tkwiący w podeszwie u buta pierwszego męża, był przyczyną śmierci jego następców.

ZAPADNIENIE SIĘ ZIEMI.

W hrabstwie Jork w Anglii zapadła się przeszłego roku dnia 7 Września, ziemia na 18 stóp głębokości, w miejscu bagnistem, koło miasteczka Hasbury. Dwie jamy powstały, jedna zawiera w obwodzie 1800 stóp, a druga 600. — Z obudwu wytrysnęły dwa ogromne słupy wody czarney z mulem zmieszaney, które połączywszy się razem w odległości 300 stóp od swego źródła, utworzyły w 2 godzinach strumień na 150 stóp szeroki, a na 12 stóp głęboki. Strumień ten zamienił się w szerszy ieszcze potok rwisty, wylewający się z obudwu brzegów na 60 i 80 stóp, osadzał na okoliczne pola czarny muł, zwir, piasek i ogromne kamienie; dalej wyrzucał z korzeniami powyrywane drzewa; niszczył zasiewy, łamał mosty, burzył domy, gruchotał

mury, wszędzie roznosząc trwogę i spustoszenie. — W te samej chwili, kiedy się ziemia zapadła, obłoki miedziastym iśniały kolorem; powietrzokrag był napelniony elektryczną materją, lśniące wzrok krzyżowały się błysnienia, a z chmur były gęste z strasznym hukem pioruny. — Oddech utrudzał w ówczas par niesłychanie gorący. — Burza trwała 2 godzin; potem nastąpiła cisza, a w końcu lał deszcz przez kilka godzin. Fenomen ten przypisują podziemnemu wstrząśnieniu.

MAMKA CZWORONOŻNA.

Dzieło o sławnych zwierzętach świeżo w Paryżu przez P. Antoine wydane, zawiera następujące szczególniejsze zdarzenie.

Dziecie sławnego zegarmistrza paryzkiego Lepante poruczone zostało staraniu mamki w okolicy. — Matka chcąc odwiedzić swego syna, udała się po trzech lub czterech miesiącach do mieszkania tej mamki: lecz z największym zadziwieniem postrzegła tam drugą kołyskę w której kwiliło się dziecie mające może 5 lub 6 tygodni. *»Niegodziwa kobięto»* (zawołała z gniewem żona zegarmistrza) *»tak hoynie ci zapłaciłam, a iednak przyjęłaś inne ieszcze dziecie i karmisz ie, a moje zapewne głód cierpi.»* *»Nie jestem ja tak zła, iak Pani sądzisz, »odpowiedziała mamka, »Jest to moje własne, nie cudze dziecie. — To iedno nic nieszkodzi. — Florian Pani niecierpi głodu; na moje miejsce dałam mu inną mamkę, która gorliwie i ochoczo pelni swe obowiązki.»* Powiedziawszy to zawołała: *Noirette, Noirette!* i natychmiast piękna krowa weszła do pokoju. Mamka położyła na ziemi poduszkę i posadziła na teyże małego Florianka. *Noirette* postrzegłszy dziecie zbliżyła się ku niemu. Matka drżąc z boiaźni chciała porwać swego syna, *»Nieruszay go Pani* (krzyknęła mamka) *Noirette tego nie lubi.* Krowa zaczęła nayprzód lizać twarz dziecięcia, a następnie położyła się kolo niego, tak że ją bardzo wygodnie sać mogło. Pani Lepante zaledwo oczom swoim uwierzyła; widząc jednak dziecie zupełnie zdrowe i czer-

stwe, postanowiła daley zostawić je przy czworonożnéj mamce. Czarnobréwa Noirette karmiła Floryana przez całe półtora roku; poczem oddano go do domu rodziców. — Młodzieniec ten ma teraz lat 15, jest wysokiego wzrostu, i kształtnie zbudowany. Autor wspomnionego dzieła zapewnia, że nigdy niechorował, i wszystkich rowienników swoich przechodzi siłą, zręcznością i udatną postawą. — *Czy niebyłoby dobrze sprośować tego środka w domach sierot, i tym sposobem ocalić mnogość tych nieszczęśliwych stworzeń od śmierci?....*

W Harlen urodziło się żywe dziecko w dniu 27 Grudnia z trzema głowami, które przy chrzcie dostały imiona: Piotra, Pawła i Jana.

Artykuł Nadesłany

Znowu Kraków poniósł dotkliwą stratę. Dnia 21. Stycznia JW. Bogusław Czaplicki Dziedzic Dóbr Bolmina z przyległościami w Królestwie Polskiem położonych były Prezes Rady Wojewódzkiej w Województwie Krakowskim po długiem cierpieniu i wyczerpaniu wszelkich środków lekarskich przeniósł się do bram wieczności w 59. roku wieku swego. -- Uszanowanie dla Religii, której pociechy w ostatnich chwilach doznawał, gorliwość w rozmaitych szaczonej urzędowaniach które we wszystkich Epokach Kraju Polskiego piastował a mianowicie: za czasów Rzpltej Pisarzem będąc Sądów Ziemskich Chęcińskich, za Rządu tenczasowego Xstwa Warszawskiego Prezesem komissyi odbiorczej, od początku do schyłku Xstwa Warszawskiego Radcą Departamentowym, od wskrzeszenia Królestwa ciągle Radcą Wojewódzkim a w końcu Prezesem, przez cały zaś przeciąg swego obywatelskiego życia upragnionym zawsze Sędzią polubowym-
Staropolska otwartość i gościnność, poświęcenie się dla dobra drugiego z uymą własnych korzyści znamionują życie tego prawego Męża, który nadto dobry Pan, tkliwy małżonek, i czuły Ojciec, miłość swoje między dzieci własne i prsierby, z równem podzielał uczuciem. -- Strata jego w nieutulonym żalu pogrążyła rodzinę, przyjaciół, domowników i sie roty, a cnoty jego w sercach czułych niewygasła mu zgotowały pamięć i uwielbienie. ---

Zwłoki jego po odbytem Nabożeństwie do grobu familiynego w Bolminie przewiezione zostały. ---
